

Σταματήστε τον πόλεμο στη Γάζα!

Ενάντια στον εφιάλτη που στοιχειώνει τους πάντες!

Internationalist Perspective¹

Ο πόλεμος είναι η κορύφωση του εφιάλτη στη Γάζα. Ακούμε τους αριθμούς να αυξάνονται κάθε μέρα αλλά οι απώλειες είναι αναρίθμητες. Όπως πολλοί από τους πολέμους των τελευταίων πενήντα χρόνων, πρόκειται για έναν ασύμμετρο πόλεμο: στη συγκεκριμένη περίπτωση αυτό σημαίνει ότι τα στρατεύματα της μίας πλευράς χρειάζεται να μπουκάρουν πρώτα σε ένα σπίτι για να σκοτώσουν μια ολόκληρη οικογένεια, ενώ η άλλη πλευρά μπορεί να ρίχνει βόμβες για τον ίδιο σκοπό. Η ασυμμετρία μεταφράζεται στο ότι έχουν δολοφονηθεί πολλοί περισσότεροι κάτοικοι της Γάζας από ό,τι Ισραηλινοί, καθώς αποτελούν τις παράπλευρες απώλειες, τις ζωές των οποίων έχουν διαγράψει και οι δύο πλευρές, ως αποδεκτό κόστος. Απαιτούμε τον άμεσο τερματισμό του πολέμου, την απελευθέρωση των ομήρων και των φυλακισμένων, τη λήξη του αποκλεισμού. Επιθυμούμε να οικοδομήσουμε διεθνή αλληλεγγύη ενάντια στους πολεμοκάπηλους και στους οικοδόμους των εθνών.

Απορρίπτουμε τη γλώσσα του δικαιώματος στη γη, της νομιμοποίησης των συνόρων και της εθνικής ασφάλειας. Οι κραυγές συσπείρωσης και το ανέμισμα των σημαίων κρύβουν την αλήθεια: μας εξαπατούν, μας δωροδοκούν ή μας εξαναγκάζουν να συμμετάσχουμε στους πολέμους των αφεντικών μας. Αρνούμαστε να δικαιολογήσουμε τις μαζικές δολοφονίες στο όνομα της «δικαιοσύνης», της «αντίστασης» ή της «άμυνας». Ο πόλεμος δεν μπορεί ποτέ να φέρει την ειρήνη και την ελευθερία, παρά μόνο την ειρήνη των νεκροταφείων και την ελευθερία σκύλευσης των νεκρών.

Όμως, δεν είμαστε ειρηνιστές. Μια εκχειρία δεν πρόκειται να απαλλάξει τη Γάζα από τον εφιάλτη. Ο ισραηλινός στρατός θα αναλάβει ξανά τον ρόλο του δεσμοφύλακα που παίζει σε καιρό ειρήνης, και ο κατώτερος εταίρος του, η Χαμάς (ή οι κληρονόμοι της), τον ρόλο της συμμορίας φυλακών. Στη Γάζα, το Ισραήλ επιβάλλει την αθλιότητα περιορίζοντας τη ροή κεφαλαίων και προμηθειών στα σύνορα, ενώ η Χαμάς διαχειρίζεται την ίδια αθλιότητα φορολογώντας τα αγαθά και τσακίζοντας κάθε διαμαρτυρία. Για το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας, λήξη του πολέμου σημαίνει, στην καλύτερη περίπτωση, επιστροφή στην πρότερη κατάσταση: να δουλεύουμε μέχρι τέλους για να εξαγοράσουμε την επιβίωση, να βασιζόμαστε στη βοήθεια όταν δεν υπάρχει δουλειά, να ζητιανεύουμε φαγητό όταν δεν

¹ ΣτΜ: Η Internationalist Perspective (IP) αποτελεί συλλογικότητα που εντάσσεται στην Υπεραριστερά, στην τάση, δηλαδή, των Αριστερών Κομμουνιστών (Left Communism), η οποία με τη σειρά της προκύπτει από τη συνάντηση της Ολλανδικής-Γερμανικής Αριστεράς και των Συμβουλιακών Κομμουνιστών, με την Ιταλική, μπορντιγκιστική Αριστερά. Συγκροτήθηκε το 1985 ως διάσπαση του International Communist Current (ICC) και από το 1986 εκδίδει τη δική της, ομώνυμη, περιοδική έκδοση. Η παρούσα προκήρυξη δημοσιεύτηκε στις 8 Δεκεμβρίου του 2023, με αφορμή την έναρξη του νέου κύκλου εχθροπραξιών στη Γάζα, και είναι προσβάσιμη στην επίσημη ιστοσελίδα της οργάνωσης. <https://internationalistperspective.org/ip-leaflet/>

υπάρχει βοήθεια, να λιμοκτονούμε όταν δεν υπάρχει φαγητό. Στη Γάζα, οι μισθοί, η βοήθεια και τα τρόφιμα είναι περιορισμένα. Μπορούμε, πραγματικά, να αποκαλούμε «ειρήνη» τον καθημερινό αγώνα μόλις για τη στοιχειώδη επιβίωση;

Κάθε πλευρά πολεμά για να ανατρέψει τον συσχετισμό δύναμης μεταξύ τους. Όπως πάντα, κάθε πλευρά επικαλείται τη βαρβαρότητα της άλλης πλευράς για να δικαιολογήσει τη δική της. Όπως πάντα, όποια και να κερδίσει, χαμένη βγαίνει η ανθρωπότητα. Σε Ισραήλ και Παλαιστίνη η ανομολόγητη ανακωχή έσπασε ξαφνικά, όπως έσπασε τα τελευταία χρόνια στην Ουκρανία, στον Καύκασο και στο Σουδάν. Παγωμένα μέτωπα έχουν πλέον λιώσει και άλλα φαίνονται έτοιμα να λιώσουν και αυτά. Παντού αυξάνονται οι πολεμικές δαπάνες. Μας λένε ότι αυτό είναι απαραίτητο μιας και μπορεί να επέλθει και άλλος πόλεμος. Όλα αυτά συμβαίνουν στο φόντο μιας παγκόσμιας οικονομίας που βυθίζεται ολοένα και βαθύτερα στην κρίση, από την οποία οι διαχειριστές δεν γνωρίζουν καμία διέξοδο —καμία διέξοδο πέρα από τον πόλεμο. Η αποσταθεροποιητική επίδραση αυτής της κρίσης λιώνει τα παγωμένα μέτωπα σε ολόκληρο τον κόσμο. Ευκαιρίες και αναγκαιότητες αναδύονται καθώς μετατοπίζονται οι υπάρχουσες ισορροπίες ισχύος. Και όπως συμβαίνει με τα όπλα που πρέπει να παραχθούν για τον πόλεμο, έτσι και τα μυαλά πρέπει να χυτευτούν με τον ίδιο σκοπό. Οι άρχοντές μας θέλουν να θαυμάζουμε τα στρατά, να δοξάζουμε τις νίκες στα πεδία των μαχών, να ανεμίζουμε εθνικές σημαίες και να πιστεύουμε ακράδαντα ότι το να μάχεσαι για τη δικαιοσύνη σημαίνει να υποστηρίζεις τη μία πλευρά έναντι της άλλης στις ενδοϊμπεριαλιστικές διαμάχες, που είναι σήμερα όλοι οι πόλεμοι. Το να παίρνουμε το μέρος του έθνους σημαίνει πάντα ότι παίρνουμε το μέρος της άρχουσας τάξης του έθνους, των διαχειριστών —ή των επίδοξων διαχειριστών— του κεφαλαίου του.

Το Ισραήλ δεν διεξάγει αποικιοκρατικό πόλεμο στη Γάζα. Τιμωρεί συλλογικά τον πληθυσμό της Γάζας για τις ενέργειες της Χαμάς και επιδιώκει να τον πειθαρχήσει με μεθόδους ολοκληρωτικού πολέμου. Στη Δυτική Όχθη εξακολουθεί να εκδιώκει Παλαιστίνιους προκειμένου να παρέχει ζωτικό χώρο στους ισραηλινούς εποίκους. Αλλά πρόκειται συγχρόνως για έναν ενδοϊμπεριαλιστικό πόλεμο, όπου οι ΗΠΑ αναμετρώνται με το Ιράν και τους συμμάχους του μέσω των Ισραηλινών και Παλαιστινίων αντιπροσώπων τους. Ωστόσο, μεταξύ των υπεραναπτυγμένων χωρών, το Ισραήλ κατέχει μοναδική θέση όσον αφορά το ποσοστό του πλεονάζοντος πληθυσμού που διαχειρίζεται. Η αύξηση του πλεονάζοντος πληθυσμού που κεφάλαιο αδυνατεί να εκμεταλλευτεί παραγωγικά είναι μια παγκόσμια τάση. Απελάσεις, μαζικοί εγκλεισμοί και αναγκαστικοί εκτοπισμοί είναι συνήθεις λύσεις σε καιρούς ειρήνης, αλλά ο πόλεμος είναι ο χρυσός κανόνας του καπιταλισμού για να ανοίξει ο δρόμος προς την ανάπτυξη. Η συνδυαστική λύση του Ισραήλ να βομβαρδίζει στρατόπεδα συγκέντρωσης μας παρέχει μια ανατριχιαστική εικόνα για το μέλλον του καπιταλιστικού κόσμου του θανάτου.

Η ελευθερία των κατοίκων της Γάζας δεν θα βρεθεί ποτέ σε μια «ελεύθερη Παλαιστίνη». Ακόμη και αν ο παλαιστινιακός εθνικισμός κατάφερνε να αποσπάσει εδάφη από το Ισραήλ και να σχηματίσει ένα κράτος, θα σήμαινε αυτό ότι οι Παλαιστίνιοι πήραν πίσω τη «δική τους» γη; Πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει μια χώρα που να ανήκει «στον λαό». Παντού η γη και ό,τι βρίσκεται επάνω της ανήκουν στους ιδιοκτήτες. Δεν υπάρχει ούτε ένας εθνικός

«απελευθερωτικός» αγώνας που να απελευθέρωσε το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού από την πείνα και την ανημπόρια.

Ο εφιάλτης στη Γάζα είναι ένας εφιάλτης που κυριεύει τον κόσμο. Στην Υεμένη είναι ο λιμός, στον Αμαζόνιο η αποψίλωση των δασών και παντού η φτώχεια και ο πόλεμος. Ο εφιάλτης είναι ο καπιταλισμός, μια κοινωνική δομή που εκκινεί από την αποστέρηση, για το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας, αυτών που χρειάζεται για να επιβιώσει. Είμαστε αναγκασμένες να δουλεύουμε, εμψυχώνοντας αυτήν τη μηχανή που μετατρέπει τη ζωή σε χρήμα και της οποίας η δύναμη μεγαλώνει όσο κλέβει τη δική μας. Η είσοδος αυτής της μηχανής φράσσει ολοένα και περισσότερο και η εισροή ανθρώπων πρέπει να ελαττωθεί, προτού να συνεχιστεί εκ νέου η εξαγωγή κέρδους.

Όταν ο εφιάλτης καταλαμβάνει τον νου μας, κάνει την καθημερινή παραφροσύνη αυτού του κόσμου να φαίνεται τόσο φυσιολογική και φυσική όσο και η βαρύτητα. Όταν λησμονούμε ότι ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός, τότε οξύμωρα σχήματα όπως «δίκαια σύνορα» και «ανθρωπιστικοί πόλεμοι» φαντάζουν λογικά αιτήματα. Η μόνη διέξοδος από τον καπιταλιστικό εφιάλτη του πολέμου και της εργασίας είναι να ξυπνήσουμε συλλογικά: να δούμε τη μηχανή γι' αυτό που είναι, να ανατρέψουμε τους πληρεξουσισούς της και να διεκδικήσουμε τη δύναμή μας ως δημιουργών αυτού του κόσμου. Πρέπει να ξαναφτιάξουμε τον κόσμο για ολόκληρη την ανθρωπότητα και όχι για το χρήμα και την εξουσία του. Μέχρι τότε, τα τέρατα της τάξης, του κράτους και του έθνους θα στοιχειώνουν τη γη.

Απαιτούμε να μπει ένα τέλος σε αυτόν τον πόλεμο, σε αυτά τα σύνορα και σε όλες τις διαιρέσεις που στρέφουν την εργατική τάξη ενάντια στον εαυτό της. Κάνουμε έκκληση για διεθνή αλληλεγγύη και αυτοοργάνωση της εργατικής τάξης. Ζητάμε τον πραγματικό κομμουνισμό: μια ανθρώπινη κοινότητα χωρίς εκμετάλλευση, με ελευθερία και αξιοπρέπεια για όλες.

«Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε! Δεν έχετε τίποτε να χάσετε, παρά μόνο τις αλυσίδες σας. Έχετε να κερδίσετε έναν κόσμο ολόκληρο.»